

LONG THƯ TẶNG QUẢNG TỊNH ĐỘ VĂN

QUYỂN 8

Thế giới Cực lạc cách cõi Ta-bà này đến trăm, vạn thế giới độ. Luận ở sự thì khoảng cách đó là không thể nói được. Nhưng vì tuệ tánh của Đức Phật vốn hàm chứa cả hư không thế giới, cho nên những sự cất bước, động niệm của chúng sinh đều nằm trong tuệ tánh của Phật. Nếu mọi người tu đều chí thành đều khẩn thiết thì đều có sự ứng nghiệm.

Vì vậy, ở quyển này tôi trần thuật những sự ứng nghiệm của người tu Tịnh độ.

1. Thấy người sát sinh, nhờ niệm Phật nên được phước.

Quán Âm Cảm Ứng Ký nói: “Tên Trịnh Lâm chết ở âm phủ, nhưng do ngục tốt nhầm nên ông ta được phóng thích. Diêm Vương dặn ông: Khi về trần gian, người nên cố gắng làm điều thiện; lúc thấy người khác sát sinh người nên niệm A-di-đà Phật và Quán Thế Âm là đủ. Nếu chúng sinh bị giết ấy được thọ sinh thì người cũng có phước.” Qua chuyện này ta biết rằng, nhờ niệm A-di-đà Phật mà có thể cầu siêu cho người mất, có thể tăng trưởng phước thọ, chứ không chỉ thân sau được vãng sinh mà thôi.

2. Trần Xí niệm Phật đui được quý.

Vọng Giang Trần Xí là người cùng quận với tôi. Ông ta từng giết lầm người khác. Sau này vì thấy quý, sợ quá ông ta mới vói niệm A-di-đà Phật, nhờ vậy quý không dám đến gần. Ông tiếp tục niệm nên quý liền biến mất và từ đó ông chuyên tâm niệm Phật. Lúc lâm chung, ông ngồi mà đi. Nửa năm sau, ông nhập vào người cháu gái tên là Diệu Quang mà nói: “Nhờ niệm A-di-đà Phật nên tôi được sinh về Cực lạc.” Mỗi lời nói, cử chỉ của ông đều như lúc còn sống. Những người quen biết thân thích đều đến xem. Đến hai ba ngày, người nhà nói: “Tiếc thay, lúc còn sống ông chưa từng truyền được hỷ Thần cúng dường.” Ông liền hiện hình, nghiêm trang như lúc còn sống, chỉ có mặt mày là có vẻ trẻ ra, bởi chúng sinh ở Tây phương được sống lâu không già. Đầu ông như nhục đỉnh của Phật, vì đó là dấu của sự thành Phật dần dần.

Câu chuyện này do sĩ nhân Chu Minh Thúc người Vọng giang kể cho tôi nghe.

3. Trâu Tân Vương niệm Phật nên được tỉnh mộng.

Tôi hay đem giáo lý Tây phương nói cho sĩ nhân ở Trấn Giang là Trâu Tân Vương nghe. Tôi lại nói rằng: “Nếu bạn bận rộn lắm thì chỉ cần vào sáng sớm, chắp hai tay và quay mặt về hướng Tây mà niệm mười tiếng Nam-mô A-di-đà Phật cũng được.” Tân Vương tin lời tôi mà tu tập. Đêm đến, Vương nằm mộng thấy mình cùng số sĩ nhân phó pháp. Chính lúc đang sợ hãi, Vương liền niệm A-di-đà Phật, niệm đến mười tiếng thì tỉnh giấc. Đó là Đức Phật dùng phương tiện để làm cho tín tâm của Vương được kiên cố.

4. Trương Kế Tổ niệm Phật để truy tiến cho người mất.

Tôi thường đem chuyện Tây phương nói cùng sĩ nhân ở Trấn Giang là Trương Kế Tổ. Kế Tổ tin lời tôi. Lúc nhũ mẫu của anh mất, anh chỉ niệm A-di-đà Phật để cầu siêu cho bà. Một đêm, anh nằm mộng thấy nhũ mẫu mặc bối tử y đến cảm tạ Kế Tổ rồi ra đi. Đó là hiệu nghiệm của việc chỉ dùng danh hiệu Phật mà cầu siêu được cho kẻ khác.

5. Lưu Tuệ Trọng niệm Phật được ngủ yên ổn.

Bạn cũ của tôi là Lưu Tuệ Trọng, người Trường hưng thuộc tỉnh Tô châu. Vì những lần mộng ông ta luôn bị sợ hãi nên tôi khuyên niệm A-di-đà Phật. Tuệ trọng chí thành niệm một trăm lễ tám biến, ngay đêm đó ông ngủ rất ngon. Đêm sau, Trọng vẫn tụng niệm như trước, và từ đó trở đi giấc ngủ nào cũng được an bình. Qua chuyện này ta thấy, Phật lực vô cùng rộng lớn, không việc gì mà Ngài không làm được. Đây là kinh nghiệm tôi dùng để viết bài tựa “An tĩnh hình Thần”.

6. Cô con dâu họ Nguyễn nhờ niệm Phật nên mắt được sáng.

Cô con dâu thứ ba tên Nguyễn Niệm là người ở Trang viên, Doanh điền, huyện Hòa Ninh, quận Long thư. Vì hai mắt sắp mù nên cô luôn niệm A-di-đà Phật, nên liền được sáng. Tôi là người trực tiếp chứng kiến hiện tượng này.

7. Vua Diêm-la khuyên bà lão họ Tưởng niệm Phật.

Ở thôn Châu lâm, huyện Kim đàn, tỉnh Trấn Giang, có bà lão mất năm bảy mươi tuổi. Lúc vào âm phủ, do mạng sống chưa hết nên bà sống lại. Vua Diêm-la hỏi: “Bà tụng kinh được không?” Bà đáp: “Thưa không.” Vua nói: “Nếu không thể tụng kinh thì chỉ niệm A-di-đà Phật cũng được.” Sau khi về trần, bà nói: “Vua Diêm-la dạy tôi niệm A-di-đà Phật” bà sống gần một trăm hai mươi tuổi mới mất. Như vậy, việc bà được vãng sinh là chuyện tất nhiên. Thêm nữa, chính nhờ niệm Phật

nên tuổi thọ của bà được kéo dài.

Câu chuyện này tôi nghe từ sĩ nhân ở Kim đàn là Nhược Diên Chi kể.

8. Thiệu An Phủ nhờ niệm Phật nên được thoát nạn.

Giang Thiệu Mang tự là Hy Văn, người đời Tấn. Lúc còn là sĩ nhân, ông mộng thấy mình đến quan phủ và mọi người đều gọi là An Phủ. Mang vui mừng nói “Điềm này báo trước ta sẽ làm đến chức An Phủ.” Mang đi tới trước và thấy một quan viên. Vị ấy hỏi: “Ông biết vì sao mình chưa thi đậu không?” Mang đáp: “Không biết!” Quan viên ấy liền sai người dẫn Mang đi tìm hiểu nguyên nhân. Ông thấy một cái vạc lớn đang nấu những con hầu, lúc thấy ông những con hầu liền nói tiếng người và gọi tên ông. Ông liền niệm A-di-đà Phật, vừa xướng một tiếng là có một con hầu biến thành chim sẻ màu vàng mà bay đi. Sau này, đúng như giấc mộng, ông được đỗ vào làm quan đến chức An phủ sứ. Vì thấy việc sát sinh làm cản trở con đường tiến thân, nên ông luôn tự ngăn cấm mình; lại được chứng kiến Phật lực rộng lớn nên ông vô cùng kính tín.

Theo quan điểm của tôi thì chuyện quan chức vốn có định phân, chúng ta không nên tìm cầu một cách cầu thả.

9. Nhờ niệm Phật nên lành bệnh phong.

Tôi sắp theo thuyền đến đập Trấn Giang nhưng vì nước cạn không đi được, nên liền ở Kim Sơn mượn bốn cuốn kinh A-di-đà v.v... để khảo sát lại; đồng thời khắc bản để truyền bá. Lúc vừa đặt bút thì bàn tay trái của tôi bị phong, những ngón tay run lên nên không viết được. Tôi liền vận động những ngón tay mà niệm dăm ba tiếng A-di-đà Phật và Quán Thế Âm, đồng thời khẩn nguyện xin cho lành bệnh để hoàn thành việc chép kinh; vừa khẩn nguyện xong thì những ngón tay hết run. Cho đến khi tôi chép xong toàn tập mà tay vẫn bình thường.

Qua câu chuyện này, ta thấy rằng Phật và Bồ-tát chỉ ở trước mắt mình, chỉ vì niềm tin của chúng ta quá cạn mỏng!

10. Nhờ niệm Phật nên thoát được sợ hãi trong giấc mơ.

Mỗi lúc bị sợ hãi trong cơn mộng, tôi luôn niệm A-di-đà Phật và Quán Thế Âm Bồ-tát, nhờ vậy mà lúc nào tinh Thần cũng được an ổn và lập tức tỉnh giấc. Qua đó, ta thấy rằng uy Thần của Phật và Bồ-tát mạnh vô cùng, chỉ cần người tu có một niềm tin sâu bền thì sẽ có sự ứng nghiệm ngay.

11. Nhờ niệm Phật nên không bị nhà đê chết.

Có một bà lão bị mù cả cặp mắt nên thường nhờ cháu dẫn đi, bà

chuyên niệm Đức Phật A-di-đà. Một hôm, hai bà cháu đứng nghỉ dưới một căn nhà cũ, bỗng nhiên căn nhà bị nghiêng đổ, đứa bé bỏ chạy chỉ còn bà vẫn đứng ở đó. Lập tức, có hai trụ gỗ gác với nhau che chắn phía trên, nên bà lão thoát chết. Đó là sự kỳ diệu của việc niệm Phật. Câu chuyện này tôi nghe Cư sĩ Diệu Định kể.

12. Nhờ niệm Phật nên bệnh tật giảm.

Có vị quan tên Lý Tử Thanh ở trọ tại Tú châu. Ông ta thích giáo lý của Lão Tử và thường theo học với tôi. Năm trước, Thanh bị khốn khổ mãi vì bệnh tật. Tôi nói: “Chỉ sợ Tử Thanh không tin mà thôi, nếu tin thì bệnh sẽ lành ngay!” Tôi liền trao cho Tử Thanh một phương thuốc và nói lúc nào bệnh phát thì niệm A-di-đà Phật mà uống. Tử Thanh nghe lời tôi nên bệnh giảm ngay hôm đó đến tám phần. Ngày tiếp theo, Tử Thanh lại uống và niệm Phật như trước, nhờ thế mà bệnh lành hẳn. Từ đó, Tử Thanh càng tin sâu hơn nữa đối với giáo lý nhà Phật và thường để bản “Tịnh độ Văn” trong tay áo.

13. Nhờ niệm Phật nên bệnh lâu ngày được lành.

Cô con gái nhà họ Lương bị mù cả hai mắt. Cô ta niệm Phật A-di-đà liên tục trong ba năm, nên hai mắt được sáng. Lại nữa, phu nhân họ Bằng nhờ niệm Phật mà bệnh lâu ngày được lành. Xin bạn đọc đọc ở quyển 5.

14. Thêu tượng Phật có xá-lợi.

Phủ Cống châu, cung nhân của Liêm trung đại phu thêu tượng Phật A-di-đà cao một trượng sáu. Vừa thêu một nửa thì xá-lợi xuất hiện. Câu chuyện này do người thân thích của đại phu là Trịnh Phùng Nguyên kể cho tôi nghe.

15. Tượng Phật thường có xá-lợi.

Chung Ly Thiếu sư Trạch ở Chân châu bắt đầu tu Tây phương nhờ phu nhân họ Nhậm. Ông ta khắc một tượng A-di-đà dài bốn tấc tám phân, và trang hoàng rất trang nghiêm; lại thường đội tượng ấy trên đầu để hành trì. Tượng ấy luôn xuất hiện xá-lợi giữa hai lông mày. Xá-lợi lớn như hạt thóc, ánh sáng chiếu cả người ông. Chuyện này tôi rút ra từ Bảo Châu Tập.

16. Mộng thấy Phật liền được thông minh biện tài.

Tuệ Tư Thiên sư người đời Tùy, nhân nằm mộng thấy Đức Phật A-di-đà thuyết pháp, nên sau đó sư thành người thông minh và biện tài. Những điềm lành không chỉ xuất hiện một đôi lần. Chuyện này tôi rút ra từ Vãng sinh truyện.

17. Niệm Phật chữa lành bệnh.

Những năm gần đây, ở Tú châu có một vị tăng thường niệm A-di-đà Phật để trị bệnh cho người khác. Những người bệnh mời Sư đến thường được thuyên giảm. Đây là câu chuyện mà người ở Tú Châu thường kể.

18. Nhờ niệm Phật nên cháu được thoát nạn.

Trong thôn tôi có một lão già, mỗi lúc có sự cố gì ông ta liền chắp tay ngang trán mà niệm A-di-đà Phật. Cháu của ông mới hai, ba tuổi, đi cùng mẹ ra đồng ruộng nhưng bỗng nhiên bị lạc. Lão tìm hỏi nhưng không thấy. Vài ngày sau, có người nói với lão rằng nó đang ở ngoài khe. Y lời, ông tìm thấy nó và lại thấy dấu chân của nó in khắp khe. Khe ấy rất sâu, ông không hiểu vì sao nó lại qua được bờ bên kia lại không bị suy suyễn gì, dầu trải qua mấy ngày. Mọi người đều bảo rằng, nhờ ông của nó chí thành niệm A-di-đà Phật nên mới chiêu cảm được phước lành ấy.